
NOTAT

Til: Folketingets Europaudvalg J.nr.: 400.A.5-3-4-584
CC: Bilag:
Fra: Udenrigsministeriet Dato: 12. september 2012
Emne: EU-Domstolen. Dansk intervention i sag C-28/12, Kommissionen mod Rådet.

Baggrund

Kommissionen har ved sag C-28/12 anlagt sag mod Rådet. Kommissionen har nedlagt påstand om, at en afgørelse vedtaget af Rådet og repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater forsamlet i Rådet skal annulleres.

Sagen angår fortolkning af TEU artikel 13, stk. 2, og TEUF artikel 218, stk. 2, stk. 5, og stk. 8, i forbindelse med vedtagelse af en rådsafgørelse om undertegnelse og midlertidig anvendelse af en luftfartsaftale mellem USA, EU, Island og Norge. Den omstridte afgørelse blev vedtaget af Rådet og repræsentanterne for regeringerne for den Europæiske Unions medlemsstater forsamlet i Rådet. Der er dermed tale om en såkaldt hybridafgørelse, det vil sige en afgørelse, som er truffet af Rådet i fællesskab med medlemsstaterne, hvormed afgørelsen er en hybrid mellem en EU-retlig retsakt og en folkeretlig aftale.

Kommissionen finder, at det er i strid med traktaterne at vedtage hybridafgørelser. Kommissionen har nedlagt påstand om, at afgørelsen skal annulleres, baseret på tre anbringender. For det første, at Rådet handler i strid med sine kompetencer ved at tillade en hybridafgørelse, eftersom det alene er Rådet, der kan give bemyndigelse til at undertegne en international aftale. For det andet finder Kommissionen, at Rådet overtræder reglerne om anvendelse af kvalificeret flertal, da Rådets afgørelse kan træffes med kvalificeret flertal, men den folkeretlige del af aftalen kræver enstemmighed. Endelig påstår Kommissionen, at Rådet handler i strid med princippet om loyalt samarbejde, da Rådet omgår procedurerne i TEUF art. 218.

Europa-Parlamentet har intervenseret til støtte for Kommissionen, mens Frankrig, Tjekkiet, Tyskland, Grækenland, Finland, Italien, Nederlandene, Polen, Portugal, Sverige og UK har indgivet anmodning om at intervenere til støtte for Rådet.

Sagens betydning for Danmark

Sagen rejser principielle spørgsmål om EU's indgåelse af internationale aftaler, herunder hvilken grad af frihed EU og dens medlemsstater har til at vælge mellem forskellige måder at formelt

beslutte sig for at underskrive internationale aftaler (og evt. bringe dem i midlertidig anvendelse).

Regeringen har hidtil været af den opfattelse, at den mest effektive måde at gavne EU's muligheder for at fremme EU's interesser og værdier internationalt er ved at give Rådet en vis fleksibilitet til at tiltræde internationale aftaler gennem brug af hybridafgørelser i visse situationer.

Hybridafgørelsesformen er hidtil blevet anvendt i en række situationer, da den understøtter Unionens ambition om – inden for den EU-traktatmæssigt foreskrevne kompetencefordeling – at fremstå mest muligt som en enhedsaktør, når EU agerer internationalt. I lighed med muligheden for at indgå såkaldte blandede aftaler, hvor både EU og medlemsstaterne deltager som parter, sikrer hybridafgørelsen, at de interne aspekter af Unionens kompetencefordeling forbliver mest mulig intern, og således ikke svækker EU's fremtræden og forhandlingsposition udadtil.

På denne baggrund finder regeringen, at Domstolen i sin vurdering af hybridafgørelsesinstrumentets lovlighed bør tage i betragtning, at denne afgørelsesform – på linje med den blandede aftaleform – bidrager positivt til, at EU inden for rammerne af det eksisterende traktatgrundlag kan opnå størst mulig enhed og gennemslagskraft i Unionens eksterne relationer.

Regeringen har derfor besluttet at afgive interventionsindlæg i sagen, hvor regeringen vil støtte op om Rådets argumentation, idet regeringen vil fokusere på, hvorfor hybridafgørelser ofte faciliterer - og i visse situationer endda er forudsætningen for - EU's internationale ageren. Derudover vil regeringen knytte kommentarer til Kommissionens respektive anbringender, herunder at de efter regeringens opfattelse ikke finder støtte i hverken EU-traktaternes ordlyd eller opbygning eller i EU-domstolens praksis. Endelig vil der blive argumenteret for, at anvendelsen af hybridafgørelser ikke har de negative konsekvenser, som Kommissionen anfører.